

slatko

KOČEVJE - župnišče

l.

Smrt sv. Jožefa podpis: Antonius Niernberger pinxit Anno 17(60)?

Stele, LXXXIV, 7.4.1933, str. 35.

Das Siegel der Stadt Gotschee aus dem J. 1471.

Das Bürgermeisteramt der Stadt Gotschee bewahrt das sehr wehrvolle silberne Siegel der Stadt, das laut der darauf befindlichen Umschrift aus dem J. 1471 stammt, somit alshalb nach der Erhebung des Marktes Gotschee zum "Städtlein", welche im selben Jahre erfolgt war, angeschafft wurde. Dieses Siegel wurde bereits zwei Mal abgebildet, ein Mal in Th. Elze's "Gotschee und die Gotschewer", p. 11, und dann im Rückumschlage meines: Herab VIII. Freiher zu Auersperg; bide Male jedoch in Verkleinerung von bekläufig 1" im Durchmesser.

Das Siegel ist eine gediegene Silberscheibe mit einem im Charnier beweglichen, ziemlich niedern, in die Länge gestrecken Griff, gleich als ob es zur Uhrkette getragen worden wäre.

Die Gravirung ist eine sehr tiefe, daher die Abdrücke sehr schöne, scharfe, ich bedauere, im Momente keinen an der Hand zu haben.

Die Darstellung ist laut Erklärung der Stiftbriefs-Kasse Bestätigung vom J. 1642, - wo das dem Siegel ganz gleiche Wappen der Stadt interpretirt wird - "ein festes Schloss, davon St. Bartholomäus mit dem Messer und ringsum ein Zaun" - wos nach Elze's Angabe, p. 14: St. Paulus vor einem befestigenn Thurm u.s.w. zu berichtigen kommt. St. Bartholomäus ist faktik Schutzheiliger der Stadt Gotschee, ihm ist die alte Pfarr-, nun Friedhofkirche ausser der Stadt (im Süden) geweiht; ihm zu Ehren wurde vor Zeiten an Markttagen, deren einer bis heute auf seinem Festtag fällt, sein Bild als Wahrzeichen ausgehängt.

Auch ist in Betregg der Umschrift: Sigillum civitatis in Kotschew 1471, zu bemerkem, dass in Elze's Abdruck das zweite i aus Verschen weggeblieben ist.

KOČEVJE - sirotišnica(pred prvo svet. vojno)

1.

Slika Križanega, ki je stala na oltarčku kirurgičnega odd. stare bolnice
so jo pozneje, ko so stari špital podrlji prenesli v sirotišče v Kočevju.

Zg.Danica, 1.1905,str.410.

Kočevje mesto

Kraljevska poselska urbaria Disaške posevine, Tripljans
Panorama mesta.

Il.Slov.1925, Štev.236, št.43.

Slika mesta - pogled iz zraka.

str.147

Kočevje v Valvazorjevi dobi

xxxixxxxxx929

Kočevski mestni pečat

"

Grb kočevskih vojvod Auerspergov

"

Kočevje l.1838

Pogled na mesto od severovzh. str.146

Kočevski mestni grb, str.148

Kočevje prvočno last oglejskih patriarchov l.1267 so ga dobili rtenburžani, ki so naselili Nemce. Naselbina okrog c.sv. Jerneja je dobilo tržne pravice l.1377. L.1420 preide v last celjskih grofov, riderik Celjski

sezidal v letih 1422 - 1425 grad Fridrikstein, ki ga je zaradi družinskih spor v moral predreti, a ga je l.1428 zopet sezidal. Po smrti Ulrik II so prešla vsa p sestva Celjanov v last Habsburžanov, ki so naselbini okrog Rinže l.1471 d delili mestne pravice. Vd ri Turkov. L.1507 dobi mesto in grad v zastavo gr f Jurij Th rn, l.1547 pa grof Blagaj.eta 1618 v last barona Kyel, l.1641 ga kupi Vuk Engelbert Turjaški. Ta časa fran. okupacije so se l.1809 Kočevci uprli, za kazen so francozi mesto izropali.

Von dem städtischen Archiv sah ich nur neueste Privat - Urkunden in gutem Zustande und eine Abschrift der städtischen Freiheiten von 1471, welche ich mit anderen diese Stadt betreffenden Urkunden in Mittheilungen des hist. Ver. von Krain vom Jahre 1864 S.55fg veröffentlich habe, an welche Veröffentlichung siche die Arbeit des seligen J.Parapat im "Letopis matice slovenske" vom 1874 S.75fg anschliesst. Das alte Stadtsiegel(1471) (Fig.i.) ist bereit von Exzifir-farrer Elze in seiner Abhandlung im 3.Jahresheft des Vereines des krainischen Landes - Museums vom Jahre 1862, S.11 veröffentlicht. Es stimmt diese Abbildung im Wesentlichen allerdings mit dem Original überein, doch ist letzteres etwas grösser.

Aus dem herrschaftlichen Archiv erhielt ich nur ein herrschaftlichen Urbar vom Jahre 1576 zur Einsicht und Benützung. Es ist dies ein sogenanntes "reformirtes" aus dem "edürfnisse hervorgegangen, die herrschaftlichen Rechte nach dem grossen Bauernkriege von 1573 neu und gegen jede Anfechtung festzustellen. Ich halte dies vollkommen wohl erhaltene Archivstück, welches auch "Bestimmungen über Besitzung des "echts in Civil und Criminalesachen" enthält, schon in topografischer Beziehung der Aufmerksamkeit Aller würdig, welche sich mit der Aufhellung des Ursprungs un der Geschichte dieser merkwürdigen deutschen Sprachinsel beschäftigen. M.F.

MDZK: št.12, l.1886, str.CLIX: Über die Archive und Siegel der Städte und Märkte in Krain von A.Dimitz.

Najstarejši spomenik kočevske zgodovine je listina iz 1.1363, katero je pisal oglejski patriarch. (št.118) Listina namreč pravi, da je bil svet na katerem so se naselili tujci pust in prazen ter možvirnat. Sezidali so tujci pet cerkva/Kočevje, Poljane, Kostel, Osilnica, Gotenice/. Vendar to ne drži popolnoma, ker svet tu je bil že deloma oblijuden in tudi nekatere cerkve so že stale. že 1.1339 je omenjena Kapela sv. Jerneja

v Mooswaldu. Kapelo je postavil ortenburški grof in oglejski patriarh

Bertrand je dovolil tu postaviti kaplana in postaviti pokopališče.

Verjetno je to ista cerkev v Kočevju, ki jo omenja poznejša zgodovina.
Da je bila pokrajina že preje naseljena o tem pričajo slov. imena krajev.

Verjetno so Kočevci potomci koroških Nemcev. Tam je namreč imel grof ortenburški svoja posestva. O tem pa govori tudi njih jezik in krajevna imena

Okrog cerkve sv. Jerneja, ki je stal tam, kjer je sedaj pokopališče
se je začela širiti naselbina in 1.1377 se že imenuje trg. L.1420 je umrl zadnji Ortenburžen in posestva so podedovali celjski grofje. L.1422 - 1425 je Friderik sezidal na kočevskem grad Friederikstein. Še v 17. so v gradu prebivali ljudje. Ker je ~~kič~~ imel zelo dobro strateško lego je bil dobra obrambna točka proti Turkom. L.1791 so prenesli iz gradu oltar in zvon v mesto, ~~kjer~~^(vz. c.) so Turjačani sezidali novo graščino.

L.1471 je dobilo Kočevje mestne pravice, mestni grb in pečat s sv. Jerneja z besedilom: Sigillum civitatis in Kotschew 1471.

V obrambo proti Turkom so postavili tabore v Friederiksteinu, Stari log, Mozelj, Kopričnik, Borovec, Gotenica in Osilnica. Poleg te nadloge, je bila še lakota 1.1493, 1503, ~~1510~~^{str. 182} kuga in 1.1511 potres. L.1515 je

Kočevje pogorelo do tal. L.1533 je mesto dobilo utrdbe in okope./str.210/

L.1598 hud požar uničil mesto/str.211/L.1641 pride Kočevje v turjaško last./str.211/

str. 217 pogled na Kočevje z okolico/ fotografija/

str. 278 kočevski grb/ risal G. Porenta/

KOČEVJE - mesto

4.

str. 279 gl.trg v Kočevju/ fotografija/

L.1891 - 1893 je izhajal časopis Mittheilungen des Vereins der Deutschen aus Gottschee

str. 280 pogled na Ž.c. in župnišče/ fotografija/

Dom in svet, l.1896, str.116 - 119
" 182 - 184
v " 210 - 213
" 243 - 245
" 278 - 282.

Ljubljana - razstava mest na velesejmu l.1931. Glej Ljubljana - razstave

Slika zunanjščine gradu

-1.Slov.1929, l.V, št.19 str.148

KOČEVJE s ž.c. s Fabjana in Lelja Žana

2.

Foto nove ž.c. v novoromanskem slogu.

Dom in svet, l.1900, str. 637

Reljef nad gl. vrati je izklesal Ivan Zalar. Cerkev je zidana v romanskem slogu in temu se je kipar popolnoma prilagodil.

str.1. slika reljefa

Dom in svet, l.1902, str. 61.

Zvonovi z latinskim majuskulami:

Iz leta 1720. v cerkvi sv. Fabjana in Sebastana v Kočevju.

I. Šašelj: Doneski k zgodovini zvonarjev in zvonov na Kranjskem, Carniola III., 1912., zvez. IV., str. 225.

Zvonovi z napisimi in zvonarjevim imenom:

Casparus Franchi, ljubljanski zgonar: Iz leta 1715. v cerkvi sv. Fabjana in Sebastjana, f. Kočevje.

I. Šašelj: Doneski k zgodovini zvonarjev in zvonov po Kranjskem, Carniola III., 1912., str. 226.

Kratko poročilo o popravilu cerkve. - Novičar iz austrijskih krajev, Iz Kočevja piše Idrijanski. - novice, 8. december 1855, L. XIII, list 98, str. 391.

KOČEVJE - ž.c. s. Fabjana in Lebažana

Župnija je bila do 1.1752 pod oglejskim patriarhom, od 1752 - 1778 pod goriško nadškofijo, pozneje pod ljubljansko.

- Ž.c. je v n.v romanskem slogu (po načrtih dunajskega arhit. Schmitta) vol. II

Slike: glavni oltar

portal ž.c.

zunanjščina c.

Il.Slov.1929, l.V, št.19. str.149.

Cerkev je bila znotraj prenovljena, ravno tako vel.oltar, ki je dobil nove svečni.e C. dobila več mašne obleke, posebno je lep bel. mačni plašč.

Zg.Danica, l.1884, str. 286.

Ž.c. v Kočevju je v zelo slabem stanju. Ing. Tomaž Walka, ki jo je pregledal je ugotovil, da rekonstrukcija ni več možna in je predlagal zidanje nove c.

Zg.Danica, l.1890, str. 412.

V starih listinah v župnišču Stari trg pri Ložu se omenja kočevska fara 1.1393 in župnik Herman.

Zg.Danica, l.1858, str. 102.

Farni arhiv v Ložu ima listino iz 1.1393, ki omenja župnika Hermanna iz Kočevja, ki je kupil zemljo v obloški fari za svoje sorodnike

Zg.Danica, l.1864, str. 191.

KOČEVJE - (stara ž.c.) ~~c. & h. Ferneja na pobognal řem~~

1.

Cerkev je stala na desnem bregu reke Rinže. Posvečena je bila sv. Fabijanu in Sebastjanu. Prvotno je stala tu kapela, ki so jo 1.1791 povečali in povzdignili v župnijo. Vel. oltar nosi 1.1766. Stolp je zelo širok, ker je zidan na starem stolpu mestnega obzidja. Tik prezbit. se nahaja dolbina kjer so shranjevali srca kočevskih vojvod. V ladji na listni strani je majhen oltarček, ki se nič ne ujema z ostalo cerkveno opremo. Ta oltar je iz nekdanje kapela gradu Friedichstein. Narejen je v renes. slogu iz črnega marmorja. Slika v njem je Jezuosv krst v Jordanu. To cerkev mislijo podreti in postaviti novo v novoromanskem slogu.

Dom in svet, 1.1896, str. 280.

Slika zunanjščine kapelice.

Il.Slov.1929, l.V, št.19, str.150.

Zvon z gotskimi minuskulami: V pokopališki kapeli v Kočevju je zvon z napisom:
Maria+ave.

I. Sašelj:Doneski k zgodovini zvonarjev in zvonov po Kranjskem, Carniola III.,
vezek IV., str. 224..

x que

ob hrvatskem, hrvaškim in slovenskim slovovali

x que

AI. pr.

Dolozljive in neboljše Družbe posamezne (f. 1415, f. 1409)

to obiskovali
pravljili izjemne

A. P. (nepozna que

XVI 51 100 s.

Sredi pokopališča stoji kapelica. Na istem mestu je stala nekoč mogočna ž.c.sv. Jerneja, ki so jo 1.1871 podrli. V sedanjo kapelico je vzdanih nekoliko nagrbonih plošč, nekaj jih je v talku. Za kapelo je plošča Frančišek grofa Ursina umrlega 1.1576.

Dom in svet, 1.1896, str.281.